

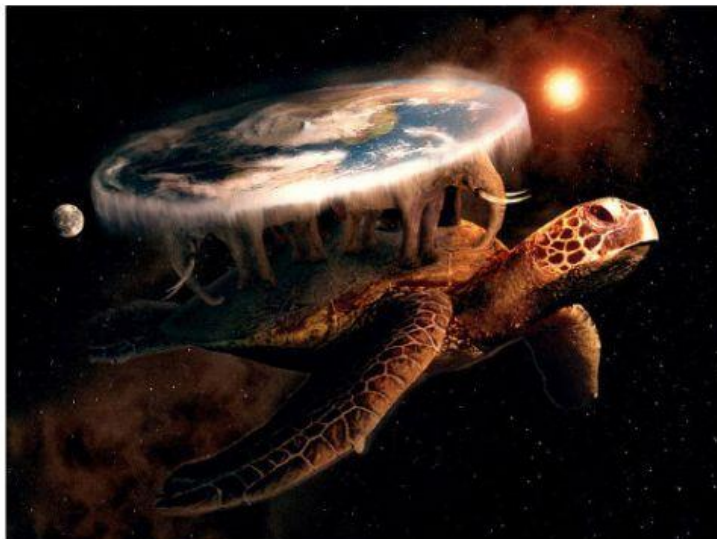
Terry Pratchett – Barva kouzel

Prolog

Ve vzdáleném, starobylém seskupení rozměrů, v astrální rovině, která původně vůbec nebyla určena k pohybu, se zachvěly a rozdělily spletené hvězdné mlhy...

Pohledme...

Tam přichází želva, Velká A'Tuin, a pomalu se prodírá mezihvězdnými proudy, nemotorné končetiny obaleny jinovatkou zmrzlého vodíku a prastarý krunýř zbrázděný krátery po dopadu meteoritů. Oči velikosti moří, zakalené revmatismem a prachem rozpadlých asteroidů, upírá neochvějně k Osudu.

V mozku větším než město probíhají s geologickou pomalostí myšlenky, které se upínají k jedinému - k váze.

Většinu váhy samozřejmě tvoří Berilia, Tubul, P'Phon Velký a Jerakeen, čtyři obrovští sloni stojící na krunýři želvy, na jejichž mohutných, hvězdami ožehnutých hřbetech spočívá koláč Světa. Svět je po okrajích lemován třpytivými závěsy dlouhých vodopádů a překlenut nebeskou bání v barvě modři dětských očí.

Astropsychologie zatím nebyla schopna odhalit, co si tato úctyhodná čtveřice myslí.

Velká želva byla také jen pouhou legendou až do dne, kdy se malému a velmi tajnůstkářskému království Krull, jehož pohraniční hory přesahují Okraj, podařilo sestrojít složité zařízení z kovových ramen, kladek a lan. Toto zařízení umístili na nejvzdálenějším výběžku hor a s jeho pomocí spustili přes Okraj několik pozorovatelů v mosazné kouli s křišťálovými světlíky, kteří konečně poodhalili závoj tajemství.

Tito první astrozoologové, které z vesmírných hloubek vytáhla zpět na světlo světa úctyhodná armáda otroků, přinesli velké množství údajů o chování A'Tuin i všech čtyř slonů, ale nebyli schopni rozřešit žádnou ze základních otázek o původu a smyslu vesmíru.

Tak například, jaké bylo pohlaví želvy A'Tuin? Astrobiologové, jejichž autorita vzrostla nebývalou měrou, tvrdili, že tuto životně důležitou otázku nelze rozřešit, dokud nebude zkonstruován mnohem větší a silnější jeřáb, na kterém by mohla být spuštěna z Okraje loď, určená k cestám do hlubokého kosmu. Zatím byla každá teorie o odhaleném vesmíru pouhou spekulací.

V této situaci vzniklo známé učení o tom, že A'Tuin přichází odnikud a bude kráčet svým pomalým, neohrabaným krokem navěky nikam. Tato teorie byla zvláště populární mezi akademiky.

Její obměna, hýčkaná především příslušníky všech náboženských kultů, říkala, že A'Tuin kráčí od zrození k času Páření, tak jako ostatně všechny hvězdy oblohy, pohybující se na zádech jiných želv. Až se všechny sejdou, krátce a divoce se spáří, poprvé, jedinkrát a naposled. Z těchto spojení se zrodí nové želvy, které na svých bedrech ponesou jiné a mladé světy. Tahle teorie byla známa také pod jménem teorie Velkého třesku.

Tak se stalo, že mladý kosmoželvolog se skupiny příznivců Pravidelného kroku, testující nový teleskop, kterým se mu, jak doufal, podaří změřit přesné albedo pravého oka Velké A'Tuin, byl první, kdo zahlédl kouř, stoupající k nebesům. Ten kouř se valil z nejstaršího města světa. Mladý vědec se později v noci natolik zabral do svých výzkumů, že na to úplně zapomněl. V každém případě zahlédl kouř první.

A byli tady i další...

**Jak asi celý příběh pokračuje?
Napište pokračování této ukázky.**